

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a naveky.“

(Židom 13:8)

OBEŽNÍK

JÚN 1975

Srdečne vás všetkých pozdravujem v drahocennom mene Ježiša Slovom z Izaiáša 33:2:

„PANE, ZMILUJ SA NAD NAMI; NA TEBA OČAKÁVAME. BUĎ ICH RAMENOM KAŽDÉHO RÁNA, OVŠEM NAŠOU ZÁCHRANOU V ČASE SÚŽENIA.“

Pán sa nad nami zmiloval. Očakávame samotne na Neho. Jeho rameno nie je prikrátke, aby nemohol pomôcť. Pravica Pána zostáva vyvýšená, Pravica Pána podrží víťazstvo. Každé ráno je Tvoja milosť nová. Kto dôveruje Bohu, nebude zahanbený ani v najtmavšej hodine života. Ježiš nás nikdy nesklame. To robia len ľudia. Naša pomoc prichádza od Pána, ktorý učinil nebesia a zem. On je naším útočiskom v hodine núdze, On nám rozumie v každej životnej situácii. On je ten, ktorému môžeme všetko povedať. On je naša rada a sila. Chce nám byť všetko vo všetkom.

Dokonanie diela Božieho

Keď Boh stvoril nebesia a zem, dokonal Svoje dielo siedmeho dňa a odpočinul od Svojej práce. Všetko, čo Boh začne, to aj nádherne vedie a svojím časom dokonáva. Čo On činí, je dobre učinené, je to veľmi dobré a dokonalé.

Celé stvorenie vesmíru dáva svedectvo o rozmanitosti a majestáte Stvoriteľa. Všetko sa pohybuje podľa Bohom určeného poriadku. Tak sa musíme aj my, hľadiac na Neho, pohybovať podľa Ním určeného poriadku pre nás. „...HLADIAC TA NA VELVODCU VIERY A DOKONÁVATEĽA JEŽIŠA...“ (Židom 12:2) O Ňom je napísané, že sa napriek Svojej službe Syna vo Svojom utrpení naučil poslušnosti, a tak nadobudol dokonalosť a pre všetkých, ktorí sú mu poslušní, sa stal pradedičom večnej Spásy (Židom 5:7 – 9).

Keď sa jedná o spásu a vykúpenie v Ježišovi Kristovi, je vyžadovaná plná poslušnosť. Bez poslušnosti viery neexistuje dokonalosť Cirkvi Ježiša Krista. Dielo stvorenia malo počiatok, priebeh a dokončenie. Práve tak má aj dielo spásy počiatok, priebeh a dokončenie. Už pred založením sveta videl Boh Cirkev slávnú, bez poškvrny a vrásky pred Svojou tvárou.

V Kristu, tom ukrižovanom, Boh všetko dokonal. V Ňom všetko začalo, a v Ňom nastane aj dokončenie. On je uhoľný kameň a tak tiež záverečný kameň.

Skrze prinesenie Svojej obeti vykúpil tých Svojich a všetkých, ktorí sa Ním nechajú posvätiť, navždy dokonal a priviedol k cieľu (Židom 10:14). V našich dňoch privádza Boh dielo spásy k záveru, aby podľa Svojho Slova siedmeho dňa, v siedmom tisícročí, mohol odpočinúť. Nemáme účasť len na tom, čo Boh koná, ale budeme označení ako Jeho dielo (Efezským 2:10). Celé stvorenie prežilo moc stvorenia, ktorá vyšla od Stvoriteľa, a bolo dokončené. Všetci zachránení prežijú moc Spasiteľa, majú účasť na požehnaní spasenia a budú v Kristu dokonaní. Kto žije teraz, musí byť uchopený skutkami Božími v tomto čase.

Duch Boží neukazuje len na to, čo sa stalo v minulosti, ale obživuje nám Slovo pre tento čas a sprítomňuje nám naplnenie biblických prorociev v našich dňoch. Sú dve možnosti ako posúdiť, čo Boh koná – väčšina ľudí to činí rozumom, zo svojho vlastného hľadiska. Na nich sa vzťahuje Slovo: „ALE TELESNÝ ČLOVEK NECHÁPE VECÍ DUCHA BOŽIEHO, LEBO SÚ MU BLÁZNOVSTVOM...“ (1. Kor. 2:14)

Druhá možnosť je posudzovať dielo Božie z hľadiska Svätého Písma a duchovne ho zaradiť.

Na učiteľskej stolič Mojžišovej

V nedeľu 11. mája 1975 som sa zúčastnil konferencie v Belgicku. Kým hovoril jeden z bratov a znova a znova čítal citáty brata Branhama, prišiel na mňa náhle Duch Boží a pripomenul mi Slová: „NA STOLIČI MOJŽIŠOVEJ POSADILI SA ZÁKONNÍCI A FARIZEOVIA.“ Bolo mi

jasné, že sa v tomto čase opakuje to isté, a to v tom, že sa ľudia opäť odvolávajú na proroka, ktorého Boh poslal.

O učeních Písma je napísané, že sa posadili na učiteľskú stolicu Mojžiša (ev. Matúša 23:2). Odvolávajú sa na neho si nárokovali určitú autoritu. Pán im ale povedal: „A TAK STE ZBAVILI PRIKÁZANIE BOŽIE MOCI PRE SVOJE PODANÉ USTANOVENIE.“ (ev. Matúša 15:6). Bez Ducha Božieho mali iba literu, ale nie zjavenie Slova. Učinili z toho vedu bez toho, aby pochopili, že všetci, ktorí chcú skutočne porozumieť, čo Mojžiš a proroci hovorili, museli nutne stáť na rovnakej pôde Božského zjavenia. Slovo dané Duchom nesmie byť vykladané rozumom, ale musí byť objasnené Svätým Duchom, ktorým bolo inšpirované, a tak musí byť zjavený jeho význam.

Boh sám povedal Mojžišovi: „ALE NEPOVSTAL VIACEJ V IZRAELOVI PROROK, AKÝ BOL MOJŽIŠ, KTORÉHO BY BOL TAK ZNAL PÁN TVÁROU V TVÁR.“ (5. Mojžišova 34:10) Mojžiš mohol o Kristovi povedať: „PÁN, TVOJ BOH, TI VZBUDÍ PROROKA Z TVOJHO STREDU, SPOMEDZI TVOJICH BRATOV, AKO SOM JA, NA TOHO BUDETE POČÚVAŤ!“ (5. Mojžišova 18:15 a Skutky 3:22)

Mojžiš bol významný prorok dejín spásy. On bol ten, ktorého Pán použil k tomu, aby vyviedol deti Izraela z Egypta, a ktorému dal prikázania a zákony. Pre Židov nebol Mojžiš len nejaký prorok, ale zvláštny prorok. Preto sa na neho učení Písma tak radi odvolávali. Pán Ježiš však opakovane nazval učeních Písma a farizejov pokrytcami (ev. Matúša 23 od verša 13). Oni vzali kľúč známosti (ev. Lukáša 11:52). Sami nevošli a nenechali vojsť tých, ktorí vojsť chceli.

Na učiteľskej stolici Petra

V celých dejinách novozákonnej Cirkvi sa stretávame s podobnou situáciou. Proroci a apoštolovia hovorili v moci Božieho povolania pod priamou inšpiráciou Svätého Ducha. Čo tak kázali, bolo neomylné. Boh sám skrze nich hovoril. Vždy znova sa ľudia na týchto Božích mužov odvolávali bez toho, aby mali účasť na kázaní a zjavení, a bez toho, aby mali poverenie. Ešte dnes sa rímskokatolícka cirkev odvoláva na výrok Ježiša Krista adresovaný Petrovi: „...A DÁM TI

KLÚČE NEBESKÉHO KRÁLOVSTVA...“ (ev. Matúša 16:19). Hovorí sa otvorene o učiteľskej stolici Petra, o apoštolskom splnomocnení a prevzatí úradu. Počúvame o neomylnosti pápeža a jeho zvestovania atď.

Na učiteľskej stolici Pavla

Protestantské cirkvi sa mimoriadnym spôsobom odvolávajú na Pavla. Otázka je, či sa im stalo podielom rovnaké povolanie a duchovné porozumenie o spásnom pláne Božom. Je veľká priepasť medzi službou Pavla a tými, ktorí sa na neho odvolávajú, to vie každý čitateľ Biblie. Kým s Pavlom bol Boh mimoriadnym spôsobom, mnohí sa na neho odvolávajú bez toho, aby dostali rovnaké Božie poverenie k službe v Cirkvi. Kto sa odvoláva na Pavla, mal by veriť, učiť a praktikovať to, čo apoštol.

Na učiteľskej stolici cirkevných otcov

V celom svete poznáme vynikajúce osobnosti z cirkevných dejín, na ktoré sa mnohí odvolávajú. Koncily, na ktorých padli mimoriadne rozhodnutia, vošli do dejín. Z času reformácie sú nám dobre známi muži ako Luther, Calvin, Zwingli, Hus, Schwengfeld a iní. Na týchto mužov sa mnohí odvolávali vždy, keď sa im to hodilo. V slobodných zboroch je to podobné – všetci, metodisti, baptisti, Armáda spásy atď., majú mužov, na ktorých sa odvolávajú, bez toho, aby boli jednotlivci pripravení svoje presvedčenie a zvestovanie porovnať so Svätým Písmom. Zostali duchovne stáť a hovoria len o tom, čo muži v minulosti povedali alebo urobili, bez toho, aby prežili Bohom vypôsobený duchovný rozvoj. Cirkev Ježiša Krista bude teraz privedená späť k prakreštanstvu a k čistému biblickému učeniu.

Na učiteľskej stolici Branhama

Sú určité veci, ktoré sa dejú po každom prebudení. Je to duchovný vývoj, ktorý sa opakovane vyskytoval v novozákonnej Cirkvi od jej počiatku. Existovali muži Boží s priamym poverením a boli iní, ktorí jednali z vlastnej iniciatívy. Všetci Pánom poverení služobníci

Nového zákona prorocké Slovo a naplnenie zaslúbení od počiatku až do konca správne zoradili. Je nutné, aby všetci, ktorí boli uchopení službou brata Branhama, boli schopní rozlíšiť dvojité vývoj po tomto poslednom prebudení. Ako brat Branham sám povedal, z každého prebudenia povstanú dvojčky: tí telesní a tí duchovní. Jedni sú pravé Božie deti a budú Duchom Svätým vedení do každej pravdy. Tí druhí sú nadšení tým, čo Boh učinil, ale sami sa nepodriadia a nestanú sa účastní celkového Božieho diela. Zvestovanie Slova bratom Branhamom je nepochybne porovnateľné so zvestovaním apoštolov a prorokov. Jeho služba bola neprekonaná a Bohom samým potvrdená mocnými znameniami a divmi.

Bez preháňania môže byť porovnaný s Mojžišom. Jeho povolanie, jeho služba a zjavenie Slávy Božej v oblakovom a ohnivom stĺpe skladajú svedectvo o dôležitosti jeho úlohy. Kto jeho zhromaždenia prežil osobne, spomenie si na proroka Eliáša, ktorého mohol Pán mimoriadnym spôsobom použiť.

Sme za požehnanú službu proroka konečného času od srdca vďační, ale musíme dbať, aby boli do zvestovania Svätého Písma zaradené všetky veci. Musíme dávať pozor, aby sa pri nás nezopakovalo to, čo sa stalo u Židov.

Je nádherné, keď obdržíme zjavené Slovo a môžeme naplnenie biblických prorociet správne zaradiť. Ale dnes sa jedná o to, či sme my sami Slovom uchopení a biblicky zaradení do Cirkvi Ježiša Krista, pretože len v Ňom: „...KAŽDÉ STAVANIE PRÍSTOJNE DOVEDNA POJENÉ RASTIE V SVÄTÝ CHRÁM V PÁNOVI, V KTOROM SA AJ VY SPOLU BUDUJETE V PRÍBYTOK BOŽÍ V DUCHU.“ (Efezským 2:21 – 22)

Pán Ježiš sa neodvolal len na Mojžiša, ale taktiež na prorokov a žalmy. On to činil, aby zvýraznil naplnenie celého prorockého Slova v tom čase. Učení Písma a farizeji naproti tomu svoje úkony a učenia spájali s osobou Mojžiša.

Aj keď sa odvolávali na Mojžiša ako ich zvláštneho proroka a posadili sa na jeho učiteľskú stolicu, nepoznali z mnohých zaslúbení ani jedno v naplnení. Nemali žiadnu účasť na tom, čo Boh v ich čase konal. Úplne inak to bolo s Ježišovými učeníkmi. V ev. Lukáša 24:27

stojí výrok nášho Pána Ježiša: „A ZAPOČNÚC OD MOJŽIŠA A OD VŠETKÝCH PROROKOV VYKLADAL IM, ČO KDE VO VŠETKÝCH PÍSMACH JE NAPÍSANÉ O ŇOM.“ Vo verši 44 povedal: „TOTO SÚ MOJE SLOVÁ, KTORÉ SOM VÁM HOVORIL, KEĎ SOM EŠTE BOL S VAMI, TOTIŽ ŽE SA MUSÍ NAPLNÍŤ VŠETKO, ČO JE NAPÍSANÉ O MNE V ZÁKONE MOJŽIŠOVOM, V PROROKOCH I ŽALMOCH.“ Tak bolo aj v tomto čase celkové zvestovanie apoštolov a prorokov zhrňujúco postavené na svietnik skrze prorockú službu.

Tri časti Starého zákona obsahujú celé prorocké zjavenie spásnej rady Božej, ktoré v Novom zákone nachádzajú svoje uskutočnenie. V Novom zákone vidíme znova trojité delenie – evanjeliá, listy a Zjavenie. Aby sme mali pri zvestovaní rovnováhu a celkový prehľad o tom, čo sa káže, verí a čo Boh koná, musíme do zvestovania zahrnúť celé Sväté Písmo.

Od Boha omilostení a dosadení apoštolovia zahrnuli do zvestovania od počiatku celé prorocké Slovo a správne ho zaradili do vývoja novozákonnej Cirkvi. Neodvolávali sa len na muža, ale mali prehľad o celom Božom pláne spásy, ktorý kázali.

Marek začína svoje evanjelium poukázaním na prorocké Slovo Izaiáša a Malachiáša, ktoré sa naplnilo v službe Jána Krstiteľa, ktorý predišiel prvému príchodu Krista. Každý apoštol našiel pri zvestovaní a v listoch vždy správne prorocké Slovo a v novozákonnej Cirkvi ho učiteľsky pripojil.

Ale už v čase prakresťanstva boli muži, ktorí chceli v kráľovstve Božom niečo konať bez Božieho poverenia. Zvyčajne sú sami o sebe presvedčení, že všetkému rozumejú lepšie a vedia to robiť lepšie ako tí, ktorí boli k určitej úlohe Pánom povolani.

Jozua sa mohol právom odvolať na Mojžiša, pretože jeho úloha bola pokračovaním toho, čo Boh začal. Ako to ale bolo s farizejmi a učeními Písma? Musíme pochopiť, že v kráľovstve Božom nemôže každý činiť, čo by sám chcel. Nie náš, ale Boží plán sa musí vykonať. V Cirkvi Ježiša Krista nie je pre ilegálnych pracovníkov žiadne miesto. Prichádzajú len, aby niektorých stiahli za sebou, a potom sa osamostatnia. Všetky údy tela Ježiša Krista rešpektujú biblický

zborový poriadok a nachádzajú svoje miesto v zhromaždení svätých. Len klamári a podvodníci sa nedokážu podriaďiť (Títovi 1:10).

V 11. verši Pavol píše: „...KTORÝM TREBA ZAPCHAŤ ÚSTA, KTORÍ PREVRACAJÚ CELÉ DOMY UČIAC, ČO SA NEMÁ, PRE MRZKÝ ZISK.“ Jedná sa teda o mužov, ktorým ide o zisk, pretože nechcú pracovať.

Ten istý apoštol, ktorý napísal toto vážne napomenutie, v 1. Korintským 13 mimoriadne vyvýšil lásku, pretože s Božím povolaním je spojená aj veľká zodpovednosť. Po odchode brata Branhama sme prežili celosvetové pokračovanie diela Božieho spôsobom, ako to ešte nikdy predtým nebolo. Boh sám otváral dvere, vybudoval cesty a ako za čias Jozueho sa postaral o to, aby bol ľud Boží vedený ďalej. Nikto to nemôže zaprieť, je to Božia skutočnosť.

Ale tak, ako sa mnohí v minulosti odvolávali na Mojžiša, Pavla, Petra alebo mužov z cirkevných dejín, tak sa teraz neoprávnene odvolávajú na brata Branhama bez toho, aby dostali Božie poverenie k službe v Cirkvi Ježiša Krista. Jakob 3:1 hovorí: „MOJI BRATIA, NEBUĎTE MNOHÍ UČITELMI...“ Sú to nečestní pracovníci, ktorí sa nedokážu začleniť ani podriaďiť. Pavol ich nazýva klamármi a podvodníkmi. Neprednášajú svoje učenie otvorene, ako to robil Kristus a apoštolovia a ako to robil každý Boží služobník, ale chodia od domu k domu (2. Timoteovi 3). Medzi pravými veriacimi v Cirkvi Ježiša Krista sú úplne neistí. Majú strach a vedia, že práve tu nemôžu vystupovať otvorene, pretože by boli odhalení. „... SKÚSIL SI TÝCH, KTORÍ HOVORIA O SEBE, ŽE SÚ APOŠTOLMI, A NIE SÚ, A NAŠIEL A SPOZNAL SI ICH, ŽE SÚ LHÁRI.“ (Zjavenie 2:2)

Druhého letničného dňa tento rok som musel so štyrmi súrodencami prežiť nezabudnuteľnú skúsenosť. V meste Arolsen v Nemecku sme chceli navštíviť zhromaždenie, ktoré zorganizoval istý brat. Na chodbe ma odmietol vpustiť do sály. Keď ma ten brat videl, tvár sa mu skrivila a zmenila farbu. Horiaci hnevom zareval: „Je podlé, že si prišiel!“ a hrozil, že ak vstúpim do sály, zruší zhromaždenie. Poukázal som na to, že podľa zákona má každý právo zúčastniť sa zhromaždení a jednoducho som vošiel do sály.

Tu sme prežili, čo to znamená, keď sa niekto posadí na učiteľskú stolicu proroka a tvrdí, že bude len to hovoriť, čo povedal prorok. Na chodbe jednal so mnou hrubo, v sále ma proti mojej vôli pred prítomnými privítal. Postavil som sa a chcel som povedať: „Prosím, povedz ľuďom, čo si mi povedal vonku na chodbe.“ Ale posadil som sa, aby som nerušil.

Ten istý muž, ktorý tvrdil, že hovorí len to, čo povedal prorok, povedal pred zhromaždeným zástupom výrok: „Budem prekladať a potom k tomu pridám moju 'horčicu'.“ Pod „svojou 'horčicou'“ asi rozumel svoje vlastné výklady a názory.

Muž, ktorý bol pred zhromaždením rozhnevaný, potom neskôr rozdeľoval Večeru Pánovu. Pre mňa to bolo nepochopiteľné a trápne toto všetko osobne prežiť. Mohol som len krútiť hlavou. Jediná útecha, ktorá mi ostala, je vedomie, že len malý počet do tej veci padol a nechal sa omámiť. Väčšine sa po krátkom čase otvorili oči a znova sa zorientovali. Verný Pán nech všetkým pomôže.

Spoločná práca

V novozákonnej Cirkvi nie je žiadne miesto pre vlastné spolky. Zo Skutkov apoštolských vidíme, akým nádherným spôsobom služobníci Boží spolupracovali. Dnes sa nejedná o to, aby jeden alebo druhý za sebou potiahli zopár ľudí a presvedčili ich o sebe, ale o to, aby telo Krista nebolo trhané, ale budované a zjednotené. Žijeme veľmi blízko pred návratom Pána. Nepriateľovi sa nesmie podariť rozdeliť tých, ktorí boli vyvolaní von. Ako v prakresťanstve, tak i teraz musí byť všetko biblicky usporiadané podľa prorockého Slova. Tak budeme všetci Bohom učení a vedení k jednote viery a známosti Ježiša Krista. Nikto nehľadá na svoj vlastný ošoh. Vidíme celkové dielo Božie, ktoré sa v týchto dňoch blíži k záveru.

Preklady

Od roku 1960 sme začali s prekladmi kázaní brata Branhama. Predbežne sa to dialo pre zbor v Krefelde. Od roku 1966 sme služby rozšírili podľa pokynu, ktorý dal Pán. Len ten, kto sám raz prekla-

dal, vie, aké ťažké to je prekladať, obzvlášť kázania brata Branham. Nám pri tom pomohlo, že sme niekoľko rokov bývali v Severnej Amerike, a tak sa naučili nárečie, ktoré brat Branham sám používal. Pri doslovnom preklade, ak človek nepochopí zmysel, môže byť výsledkom presný opak.

Stále som sa z celého srdca snažil, podať ďalej jasný zmysel v súhlase so Svätým Písmom, pretože som si bol vedomý zodpovednosti pred Bohom. Okrem toho kázania preložené do nemčiny čítali mnohí, ktorí ovládajú obe reči a bývajú v anglicky hovoriacich krajinách. Prejavujú svoju vďačnosť za presné preklady.

Pretože mi je známe, že niektorí s nekalým úmyslom prekladateľské práce kritizujú, musí byť povedané jasné slovo. Čítal som len prvú stranu od tých, ktorí to chcú robiť lepšie, a porovnal s anglickým textom. Nikto nemôže za to, ak nie je oboznámený s anglickým hovorovým jazykom, ale potom nemôže niekomu inému nič vyčítať. Hlboko sa ma dotkla zmena významu kázania brata Branham. Jasne to ukazuje, že majú nedostatočnú známosť anglického jazyka a nechápu zmysel toho, čo je hovorené.

Čo sa týka tlačených kázaní brata Branham, ktoré vydávame, podieľajú sa na tom vždy štyri osoby. Všetci majú nielen školskú angličtinu, ale žili nejaký čas v Severnej Amerike. Najskôr preklad robia dvaja prekladatelia, a potom ho ďalší dvaja porovnávajú vetu po vete s anglickým originálom. Svedomitejšie sa to robiť nedá.

Stáva sa, že brat Branham udáva nesprávne biblické miesto, čo potom opravíme. Niekedy sú v anglickom preklade Biblie iné slová, a potom sme nútení držať sa nemeckého textu Biblie. Často preruší a nedokončí vetu alebo myšlienku. Také vety sa nedajú s ďalšími jednoducho prepojiť, inak následne čítame, ako som to našiel u zmieneného prekladateľa-kritika: *„A teraz, nie príliš často tu máme tieto zhromaždenia s uzdravovaním, pretože obvykle príde Svätý Duch, keď je tam nejaký núdzny prípad a rýchlo to rozlíši, vyjde a povie o tom niečo.“*

Dáva to taký zmysel, akoby sa zhromaždenia s uzdravovaním nediali často, pretože potom zostúpi Duch Svätý. Ale správne to má znieť:

„Nuž, neprichádzame často k týmto zhromaždeniam s uzdravovaním, pretože my zvyčajne Svätý Duch sa priblíži, ak je nejaký nutný prípad, a rýchlo to rozlíši, vyzdvihne to a niečo o tom povie.“

Anglický text znie: *„Now, not too often do we get into these healing services, because usually we the Holy Spirit will come around if there is any emergency case, and discerns it right quick, and pick it out and say something about it.“*

Doteraz sme vytlačili pol milióna kázaní brata Branhama preložených do nemčiny a poslali všade tam, kde bol záujem. Okrem toho bolo vydaných 22 pásov s kázaniami brata Branhama, z ktorých sme za posledných 9 rokov rozposlali takmer 30 000 kópií. Okrem toho som preložil niekoľko stoviek kázaní brata Branhama v zbore v Krefelde. V uplynulých rokoch sme Pánu slúžili s plnou oddanosťou a usilovnosťou a do noci pracovali. Okrem mnohých misijných ciest (pri ktorých kážem nemecky alebo anglicky), nemeckých a anglických rozhlasových vysielaní, pravidelných bohoslužieb a obsiahlej korešpondencie sme i prekladali. Podľa možnosti budeme pri prekladoch ešte svedomitejší.

Pán k tomu dal Svoje plné požehnanie a otvoril mnoho tisíc srdc a očí, a to sa deje na základe Slova Božieho pre tento čas. Nemyslím na to preto, aby som sa ospravedlňoval, len mi leží na srdci, aby sa nikto pri diele Božom v tomto čase neprehrešil. Chcel som len na základe Títa 1:11 zastaviť ústa klamárov a podvodníkov a konfrontovať lži so skutočnosťou. Pravá kritika je dobrá a potrebná, ale musí byť adresovaná na správne miesto. Ale ten, kto chce zákerne a ľstivo podkopať prácu niekoho druhého, bude sám zmarený. Nič sme nezatajili, ale sme otvorene zvestovali celú zvesť. Do špekulácii sa však púšťať nebudeme.

Jedine Pán, ktorý poverenie dal, dáva taktiež silu a schopnosť vykonávať ho k Jeho cti, k vzbudovaniu a dokonaniu Cirkvi Ježiša Krista. Chcel by som všetkým, ktorí za touto prácou stoja a nesú ju

na modlitbách, z celého srdca a z celej duše poďakovať. Len skrze našich drahých sa stalo možným niesť veľkú časť celosvetového zvestovania zvesti konečného času. Boh to všetkým odplať.

Copyright

Žiaľ, bol som donútený uvádzať v brožúrach text o autorských právach, pretože nepovolani prekladajú obežníky do angličtiny a prevracajú ich zmysel na nepoznanie. Nikto v nich nebol označený ako zodpovedná osoba, ale bol som uvedený len ako vydavateľ. Takú drzosť nemajú ani neveriaci. Oni vedia, aký je trest na zneužitie autorských práv. Každý od Boha poverený služobník bude svoju službu vykonávať bez toho, aby bil svojich spoluslužobníkov.

Moje srdce je naplnené hlbokou vďačnosťou, keď myslím na mnohé tisíce veriacich, pre ktorých je Božie zjavené Slovo čerstvou mannou. Pre nich je to duchovný pokrm v pravý čas. Oni sa posilňujú na skvostných pokrmoch domu Božieho, nachádzajú pokoj a nechajú sa pripraviť, ozdobiť a dokončiť v Božej láske.

Službu brata Branhama môžeme a musíme vidieť v dokonalom súlade a v harmónii s celkovým zvestovaním, inak prepadneme zákonníctvu s jeho osobou, tak ako to učinili učení Písma s Mojžišom. Boli so zákonom tak prepojení, že prorockú časť nepoznali.

Nám sa jedná o správne zaradenie služby všetkých Božích mužov. Len tak ostaneme uchovaní od všetkých bludov a dosiahneme náš nebeský cieľ – dokončenie.

Z príkazu Božieho pôsobiaci

Bro. Frank

Fotografia zo zhromaždenia na Veľkonočnú sobotu 1975 v Heilbronne

Fotografia zo zhromaždenia na Veľkonočnú nedeľu 1975 v Zürichu

Ak máte záujem dostávať našu literatúru, môžete nám napísať na túto adresu:

Slobodná ľudová misia, I. Krasku 18, Trnava, 917 05

internet: www.misia.sk ÷ email: info@misia.sk ÷ ☎ 0905 414 701

Naše internetové vysielania môžete sledovať každý prvý víkend v mesiaci v sobotu večer o 19:30 a v nedeľu ráno o 10:00 na stránkach <https://www.misia.sk>

Kázania môžete naživo počúvať v 13 rôznych jazykoch po celom svete.

Ďalšie kázania v češtine nájdete na stránkach [youtube.com](https://www.youtube.com)
pod názvom **svobodnalidovamisie**